

4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

† «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)».

Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων (†273).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

(διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν καθισμάτων ἤχου ἑβδομάδος & συναξαρίου)

* * * * *

Τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ΄ καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-Ϟ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου $\overline{\omega}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

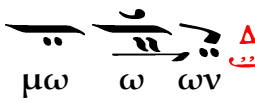
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τῶ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α σ η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

 θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὸν τὸ κράτος...

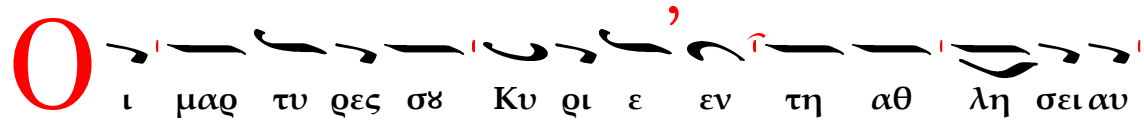
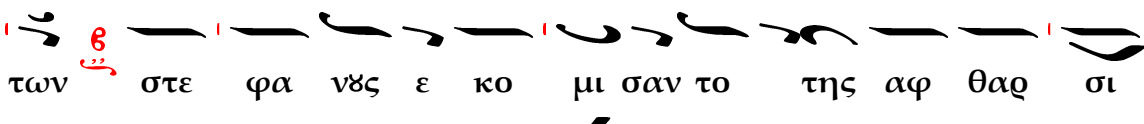
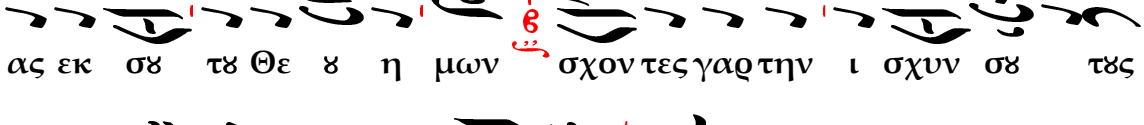
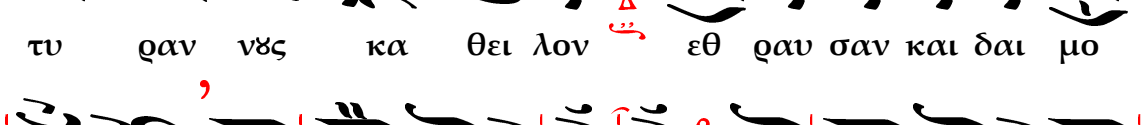
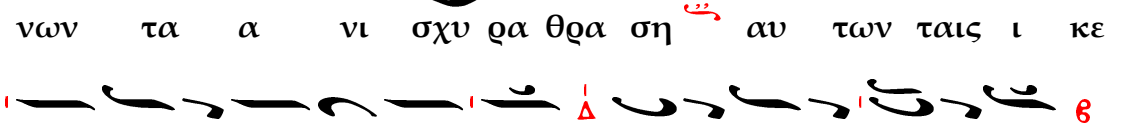

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

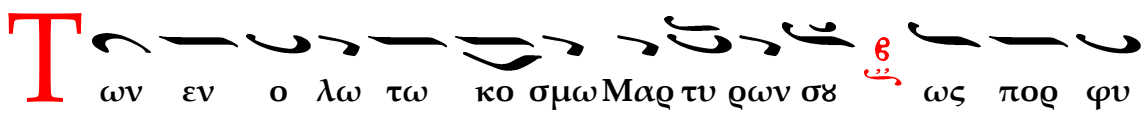
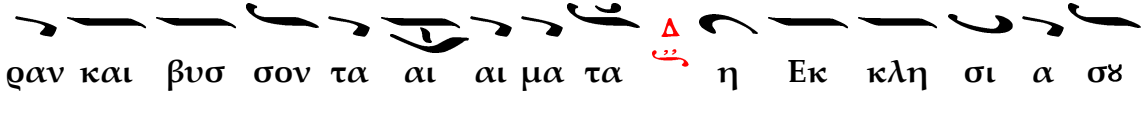
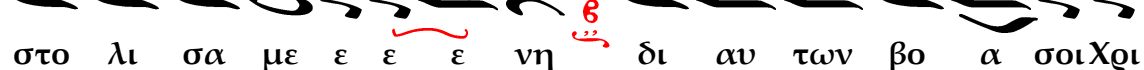
Εἶτα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ᾠχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

ᾠχος ^Δ Δι-Θ

Ο ι μαρ τυ ρες σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ

 των ^ε στε φα νης ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι

 ας εκ σθ τθ Θε ο η μων ^ε σχοντες γαρ την ι σχυν σθ τς

 τυ ραν νης κα θει λον ^Δ εθ ραυ σαν και δαι μο

 νων τα α νι σχυ ρα θρα ση ^ε αυ των ταις ι κε

 σι αις Χρι σε ο Θε ος ^Δ σω στον τας ψυ χας η μων ^ε

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ^Δ

Τ ων εν ο λω τω κο σμω Μαρ τυ ρων σθ ^ε ως πορ φυ

 ραν και βυσ στον τα αι αι μα τα ^Δ η Εκ κλη σι α σθ

 στο λι σα με ε ε ε νη ^ε δι αυ των βο α σοι Χρι

στε ο Θεος τω λαω σου ος κτιομυς σου
κατα απεμψον ειρηνην τη πολιτεια σου δω
ρησαι και ταις ψυχαις ημωντωμεγαελεος

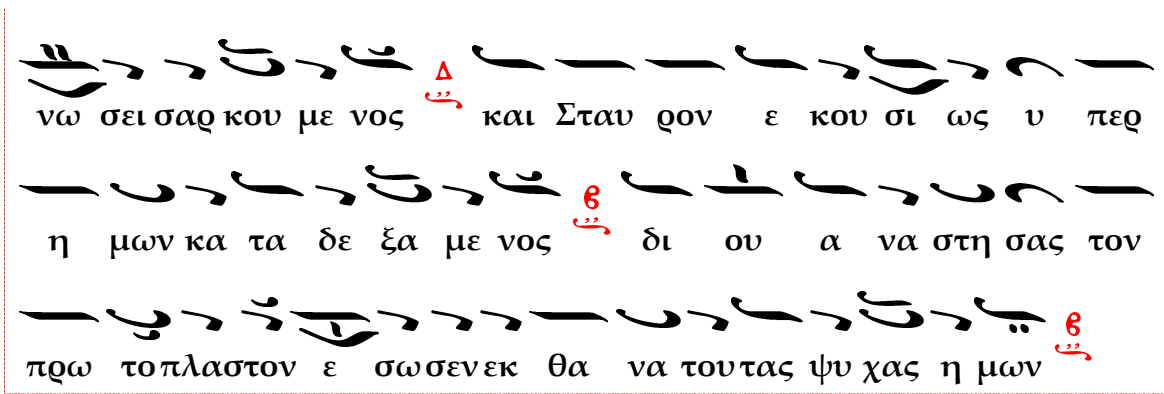
Στίχ. Τοις αγίοις τοις εν τη γη αυτου εθαυμάστωσεν ο Κύριος

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Στανρω οπλισαμενοι οι Αθλοφοροι Χριστα
ενικησαν τα μηχανηματα τα αρχεκα
καεχθρα Χριστε ο Θεος ημων ελαμψανως φω
στηρες τας βροτας οδηγυντες νεμισιτας ι
ασεις τοις ενπιστει αιτυσιν αυτωνταις ι
κεσι αις Χριστε ο Θεος σωσοντας ψυχας η
μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαιωνος αποκρυφον και Αγγελοις α
γνωστον μυστηριον δια σου Θεο τοκετοις ε
πιγης πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ε

Μετὰ δὲ τὴν β΄ Στιχολογίαν, τὰ παρόντα

Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάσῃ δέδωκε τῇ Οἰκουμένη, ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις δυναμώσας σε Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους ἰώμενος, καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροπούμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦ τὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένε ἄχραντε, κυοφορήσασα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως ἀνατείλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν, Ὅσιοις, Ἀσκηταῖς, καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

* * *

[Εἶτα ἀναγινώσκωμεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου· τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκειται εἰς τὴν τράπεζαν.]

* * *

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τοῦ ἁγίου Θεοδώρου οἱ δύο·
ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ', καὶ ὁ β' εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν, ἐκ τοῦ Τριωδίου,
ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων,
ἔχων Ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις,
Ὁ Ἰωάννης·

ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς·

Τήρων ὁ κλεινός, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Τὸ ΤΜΕ ὀρίζει καὶ τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας προφανῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν μοναχικῶν Τυπικῶν προβλεπομένου κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς. Ἄλλ' ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου δὲν ἔχει θέσιν, ἐφ' ὅσον οὔτε τὰ στιχηρὰ αὐτοῦ ἐψάλησαν εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Θὰ ἐνεδείκνυται ἴσως νὰ προταχθῆ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' ἐ[ειδῆ τὸ ἀ' τροπάριον ἐκάστης ὥδῆς τοῦ ἀ' κανόνος τοῦ Ἁγίου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, παρέλκει ἢ πρόταξις κανόνος τῆς Θεοτόκου. (ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΠΙΚΟῦ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ὑποσημείωσις 1182, σ. 615)

Ῥδῆ ἀ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν, ἀπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὕμνουντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ἄσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμφασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥραῖον κὰν ἄωρον, τὸ ἐορτάζειν νενόμισται· ἡ γὰρ ὠραΐσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῶ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.

Ἔτερος Κανὼν. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ῥδῆ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θαυμαστός ἐν Ἁγίοις ὄντως Θεός, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ ἐλέη σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν, τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ, αἰνέσω Μάρτυρος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἄθλοις καὶ καρτερόν, ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας,

Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ· τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.

Δόξα.

Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων πίστιν ψυχῆς, τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος, ἀπώσαμενος κακῶς, ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλὴν, τῷ Θεῷ προσκεκρουκῶς, ἀεὶ πορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεορρήμωνων προρρήσεις πάλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοὶ τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητᾶ· οὓς γὰρ αὐτὸς κατώκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεῖαις Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰῶ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευστῆς ὁ δαίλαιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον ἢ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατύνασι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πρὶν τῆς Εὐας τοῖς ὠσί, ψιθυρίσας δολίως, τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς δέ, ἀπατήσας δολερῶς· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας, πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· ἔτρεφε τὴν μανίαν, κατὰ τῶν εὐθηνούντων· καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, καθ' ὃν τὸ μῖσος τελεῖν, ἐμελέτα, ὁ παρανομώτατος.

Δόξα.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχή, τῶν ἁγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας, Χριστιανὸς ἑαυτόν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων ἀπεχόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου κραταιά, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ τὴν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ μακαριζόντων ἀεί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερῶς κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μαξιμίνου θωπείαις μὴ ἐκλυθεῖς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθείς, εἰδώλων τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον, προφητικῶς διήλθες, τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτοῦσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε,

ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· Φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δῶρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητῆς κατὰ τοῦ δολεροῦ, * ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου. (†475)

Στίχ. Ὑπηρέτης θῆρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότιο ἀπέπτῃ.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς, καὶ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐγγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων θηρίων κατάρχειν. Λέων γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον ἐπὶ νομάς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐπὲρ ποτε παρ' ὀδιτῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμήλοις προσδεθέντος, ὕπνω κατεχομένου τοῦ θηρός, ἠγανάκτει τὸ πρὸς ἐσπέραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δέ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἦν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ θέων, ἧ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἄλλ' εἶχε μὲν αὖθις ἢ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσαντα. Ὅς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμήλοις ἐπόμενον, ὀρμήμασι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἶλκε τὸν ὄνον, ὁ δὲ ὄνος ἐπομένας τὰς καμήλους, ἐτέραν τῇ ἐτέρᾳ προσδεδεμένας, ὡς

ἐκείναις ἔθος, ἕως ἤγαγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμήλους, εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν, ὡς κυνηγέσιον δῆθεν προσῆγε τῷ Γέροντι. Ὁ δὲ, μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα· Μάτην ἄρα ὁ λέων, φησί, παρ' ἡμῶν ὠνειδίζετε. Οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ οἶονεὶ συνταξάμενος τῷ Γέροντι, ὑπέδου τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἐβδομάδος ἅπαξ ἐξιῶν, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὔρε τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνήσας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχυθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτόν, καὶ θήρας αὐτοῖς ὑπέικειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. (†273)

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη Ἰουλιανή, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαίιδι· ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς εὐσεβεῖα μᾶλλον ἢ γάλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διήλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτόν, θαρρῶν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στήναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαβε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγξε τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφῆ, κατεβόα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκίζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτή, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέβητι, ἐνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφοτέροι βάλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεφυρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἄνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κοδρᾶτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωβηθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἰρκτῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὐθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίκου δὲ τινος, ἐνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτεῖραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προτρέπετο μὴ φεῖδεσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα)· μανεῖς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τοὺς δὲ Ἁγίους ἐκέλευσεν ἰοβόλεις ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ προστάσσει, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηραῖς πεφυρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰουλιανὴν εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρῆναι· οὓς παραγενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστάς, τῷ κονιορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου, Ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξαμένη,

ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτὴ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου ἐμβάλλεται βόθρω πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτούς, ὠφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογός, ἣτις Αὐρηλιανῷ πυρὸς κατέχεεν ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτιμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κοδραῖτος, Ἀκάκιος καὶ Στρατόνικος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται. (†273)

Στίχ. Τρεῖς ἐχέαντες αἷμα πολλῶν ὡς ὕδωρ,
Σφῶν αἷμα, Χριστέ, σοὶ χέουσιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Κωνσταντίας Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου,
Ἄνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ἄσσου ἐν Λέσβῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1150)

Στίχ. Ἐκ τοῦ τάφου σου, Γρηγόριε, ἐκρέει,
Ἵδωρ γλύκιστον, δόξαν εἰς Θεοῦ, μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Βολογκντᾷ τῆς Ῥωσσίας. (†1178)

Στίχ. Ὀδὸν βαδίσας παλαιοῦ Γερασίμου,
Βολογκντὰ Γεράσιμος ἐξηγιάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὀσιομαρτύρων Βασιλείου καὶ Ἰωάσαφ τοῦ Πσκώφ, ὑπὸ τῶν (λατίνων) Γερμανῶν εἰς πῦρ βληθέντων καὶ ἠναλωθέντων. (†1299)

Στίχ. Πῦρ ὀσιακὴ δυὰς Χριστοῦ λαβοῦσα,
Ἐν πυρὶ Αὐτῷ ἤχθη ἁγνὴ θυσία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, ἡγεμόνος τῆς Μόσχας. (†1303)

Στίχ. Ναί, ὦ Δανιήλ, Θεὸς οὐκ ἐπελήσθη,
Ἄρετῶν πολλῶν αἷς ἐκοσμήθης βίω.

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολλύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἐορτάζομεν.

Στίχ. Τροφῇ κολλύβων, ἐστιᾶ Τήρων πόλιν,
Τροφὴν τιθεὶς ἄπρακτον, ἡλιγισμένην.

Ἰουλιανῷ τοῦ παραβάτου, μετὰ Κωνσταντίον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱόν, τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατήσαντος, καὶ ἀπὸ Χριστοῦ εἰς εἰδωλολατρείαν μεταθεμένου, διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐγείρεται μέγιστος, ἐμφανῶς τε ἅμα καὶ ἀφανῶς. Ἀπειπὼν οὖν ὁ δυσσεβὴς τοῦ κολάζειν ὠμῶς, ὁμοῦ δὲ καί, ἀναφανδὸν ἀπανθρώπως, οὕτω πειράζει Χριστιανούς, αἰσχυρόμενός τε καὶ ὑπειδόμενος, ἵνα μὴ προστίθωνται

πλείονες, κεκρυμμένως πῶς μιᾶναι τούτους ὁ δόλιος καὶ ἀνόσιος ἐβουλεύσατο. Ὅθεν καὶ τηρήσας, ὡς τὸ ἡμέτερον ἔθνος Χριστοῦ, κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἀγίων Νηστειῶν Ἑβδομάδα, μᾶλλον ἀγνίζεται, καὶ προσανέχει Θεῶ, τὸν Ἐπαρχον τῆς πόλεως μετακαλεσάμενος, κελεύει τὰ πιπρασκόμενα συνήθη ὄνια ἐκ τοῦ μέσου ἀπαγαγεῖν· ἕτερα δὲ ὄνια προθεῖναι τῇ ἀγορᾷ, ἄρτους δηλονότι καὶ πόματα, τοῖς ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτοῦ αἵμασι ταῦτα πρότερον ἀναμίξαντα, καὶ ἐν τῷ φυράματι ἐκμιάναντα· ὡς ἂν, ἀπὸ νηστείας ταῦτ' ὠνούμενοι, μᾶλλον ἐν τῇ καθάρσει μιαινόντο. Αὐτίκα τοίνυν ὁ Ἐπαρχος εἰς ἔργον ἄγει τὸ προσταχθέν· καὶ προτίθησι τὰ ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ ἀλισγημάτων μεμιασμένα βρωτὰ καὶ ποτὰ, ἐν πάσῃ τῇ ἀγορᾷ. Ἄλλ' ὁ πάντα ὀρών τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμός, καὶ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν δούλων αὐτοῦ ἀεὶ προμηθούμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς τοῦ Παραβάτου καθ' ἡμῶν ἐπινοίας διέλυσε· τῷ γὰρ τῆς πόλεως Ἀρχιερεῖ Εὐδοξίῳ, οὐκ ὀρθῶς, καὶ ταῦτα τὸ σέβας τυγχάνοντι, ἐπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τοῦ Τηρωνικοῦ τάγματος, Τήρωνα ἐπονομαζόμενον. Καὶ δῆτα ὕπαρ, οὐκ ὄναρ αὐτῷ ἐπιστάς, οὕτωςίπως φησὶν· Ὅσον τάχος διεγερθεῖς, τὸ τοῦ Χριστοῦ συνάγαγε ποῖμνιον, καὶ κέλευε ἀσφαλῶς, μηδὲνα μηδὲν τι τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ προβεβλημένων ὠνήσασθαι· θυσιῶν γὰρ αἵμασι ταῦτα παρὰ τοῦ ἀσεβεστάτου βασιλέως μεμίσανται. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ διερωτῶντος· Καὶ πῶς ἂν ῥάδιον εἶη τοῦτο, τοῖς μὴ εὐπόρως οἴκοθεν ἔχουσι, μὴ ἀπὸ τῶν τῇ ἀγορᾷ προβεβλημένων ὠνήσασθαι; Ὁ Ἅγιος, Κόλλυβα χορηγήσας, φησὶν, αὐτοῖς, τὴν ἔνδειαν παραμύθησαι. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ ἀγνοοῦντος, καὶ τί ἂν εἶη ταῦτα, διαπυνθανομένου, τὰ Κόλλυβα; ὁ μέγας Θεόδωρος φησὶ· Τὸν ἐψητὸν σῖτον· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἐν Εὐχαΐταις λέγειν εἰώθαμεν. Ἐξακριβούμενος δὲ ὁ Πατριάρχης, τίς ἂν εἶη οὗτος ὁ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ προμηθούμενος; Ὁ Ἅγιος αὐθις τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Θεόδωρος, ἔφη· Ὁ παρ' αὐτοῦ βοηθὸς ὑμῖν ἀρτίως ἀποσταλείς. Διεγερθεῖς οὖν εὐθέως ὁ Πατριάρχης, καὶ τῷ πλήθει ἀναγγείλας τὰ ὀραθέντα, καὶ οὕτω διαπραξάμενος, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποῖμνιον ἀλύμαντον τῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ παραβάτου διετήρησεν ἐπινοίας. Ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐνέδραν ἐπιδὼν ἐλεγχεθεῖσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἀνύσασαν, καὶ ἱκανῶς αἰσχυνηθεῖς προβληθῆναι καὶ πάλιν τὰ συνήθη τῇ ἀγορᾷ προσέταξεν ὄνια. Ὁ μὲν τοι τοῦ Χριστοῦ λαός, τῆς Ἑβδομάδος ἤδη ἐπιτελεσθείσης, τὴν εὐχαριστίαν ἀποτινοῦντες τῷ εὐεργέτῃ καὶ Μάρτυρι, κατὰ τὸδε τὸ Σάββατον, διὰ Κολλύβων, τὴν αὐτοῦ μνήμην γεγηθότες ἐποίησαν. Ἐκτοτε οὖν οἱ πιστοί, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο τὸ θαῦμα ἀνανεούμενοι, ἵνα μὴ ἐξίτηλον τὸ τοσοῦτον ἔργον τοῦ μάρτυρος τῷ χρόνῳ γένηται, τὸν μέγαν Θεόδωρον διὰ Κολλύβων γεραίρομεν. Τοῦτον δὲ τὸν μέγαν Θεόδωρον ὁ δυσσεβῆς Βρίγγας, ἐπὶ Μαξιμίνου ἐμαρτύρησεν, αἰκισθέντα πρότερον, εἶτα τὸν νεῶν τῆς θεᾶς ἐκείνων ἐμπρήσαντα, καὶ τοῖς πένησι τὸν κόσμον αὐτῆς διαμερισάμενον· τινῶν δὲ καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἐλθόντων καὶ μεταθέσθαι βουλομένων αὐτόν, καὶ συμβουλευόντων, οὐκ οὐκ ἠνέσχετο. Πολλὰ τοίνυν παθῶν, ὕστερον καμίνου ἀναφθείσης μεγάλης, κατ' αὐτῆς ἀκοντίζεται· μήτε δ' ἐξ ἐκείνης παθῶν, ἐν μέσῳ ταύτης τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μῆ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θεο μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θεο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως στ τς υ ψι
 στς ο ο προ φη της Αβ βα κμ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σκ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α σ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δδ λησαυ τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοι σαυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

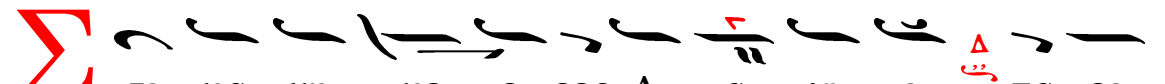
 βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε

 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

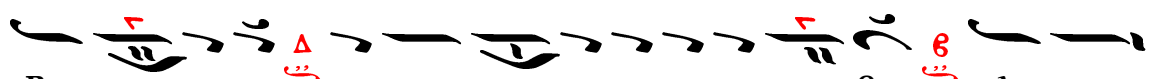
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ.

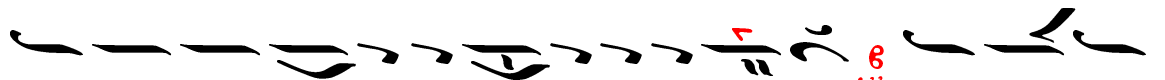
 Σ τε φα νη φο ο ρος Α α γι ε πα ρε

 στως συ υν Α γγε ε λοις τω τϑ Χρι στϑ ϑ νυν

 Βη η μα τι και φω τος τϑ ϑ ε κει ει θεν πλη ρϑ

 με νος Α α θλο φο ο ρε την ει ρη νη ην τω κο ο

 σμω α δι α λει ει πτως προ ε σβευ ε και η

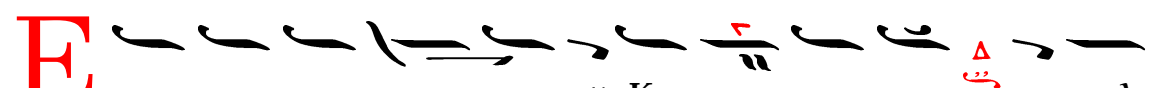
 μιν σω ω τη ρι ι αν τοις ευ σε βω ω ω ω ως την

 φω σφο ρον μνη μην σϑ ε εκτε λϑ ϑ σι Θε ο δω

 ρε πα νο ολ βι ε Μαρ τυς η γλα α ἰ σμε ε

 νε

Θεοτοκίον.

 Ε ν τη γα στρι ι σϑ Κυ υ ρι ος α πολ

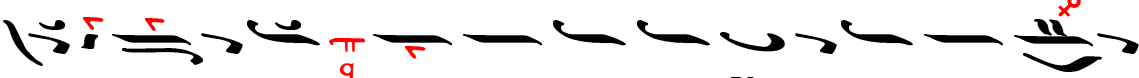

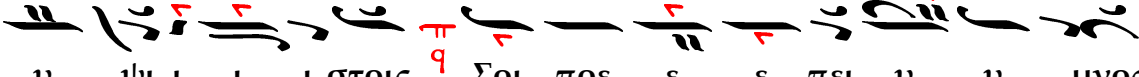

 λυ με ε νον κο ο σμον φθο ρας α να κα λε ε σα

 σθαι βϑ λη θεις ω ως περ οι οι δεν ε σκη νω σε Θε

 ε ο το ο κε σω τη ρι α αν θν πα α ντες ευ

 ρο ντες εκ βο ω ω μεν σοι χαι ρε το τϑ ς Α

 γγε ε λθ πα νευ κλε ε ε ε ε ες γυ ναι ξιν

 εν πα σαις ευ λο ο γη με ε νη και γαρ χα ραν ε

 κυ υ η σας πα ση τη οι οι κϑ με ε νη

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεία τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῶ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμώντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἄσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Α γι ω συ νη ης δω ω ω ρε ε α και

πλτος θει ει ει ει α ας ζω ω ω ης πε φα νε
 ε ρω ω σαι τω κο ο σμω ω ω θε ο ο δω ω ω
 ρε Χρι στος γα αρ ο ο ο ο ο ο ο φε την μνη η η
 μη η ην ε δο ο ξα α α α σεν εν η συμ φω νως
 οι πι ι στοι γε γη θο ο τε ε ες υ υ μνη ο ο
 μεν τς α γω ω να αστωνπο ο ο νω ω ω ν ο ο

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων
 αι ω νων α μην

Θε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε
 τευ ο μεν προ σβευ ε δεσ ποι να με τα των Α θλο
 φο ο ο ρ και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τας ψυ χας ημων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πάσχα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι

ι στοις Θεω και επι γης ειρη η νη εν ανθρω

ποις ενδοκια

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε προσκυνου

μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δια

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιοος του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α

μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

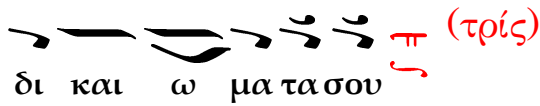
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

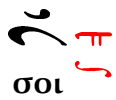
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

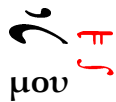
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

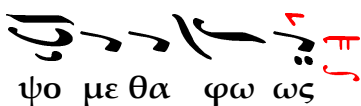
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

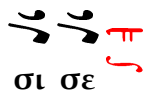
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

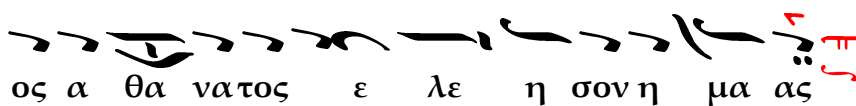
Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τει κει σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σον τας ψυ χας η μω ω ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος

σωσον η μας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και αι

παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 144 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (144'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (144'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (144'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
λθ ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ
εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
 τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
 τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
 δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
 θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
 κται ταις αυ τσ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
 σω σον τας ψυ χα α ας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Πιστιν Χριστῶσει θωρακα ενδον λαβων εν
κααρδια αστασ ενα ντι ασ δυ να μεις
κα τε πα τησας Πολυαθλε και στε φει ς ρα νι
ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α α να α

α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο

ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρύς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θος ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Ἦ. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θος ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ ὁ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ

ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶή γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς α').

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ
 Δι και ος ως φοι νιξαν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
 ε ε ε ται

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ
 Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις

αυ λαις τθ Θε ς η μων ε ξαν θη η η η

σθ ς ς ς σιν

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ ς

ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Ἀ΄ Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (β΄ 23-28, γ΄ 1-5).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασι ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείρε εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶν τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.
(Ζήτηε αὐτὸ τῇ ΙΖ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κ' 46-47, κἀ' 1-4).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἄσπασμους ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Εἶδε δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρε ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣ Δι̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

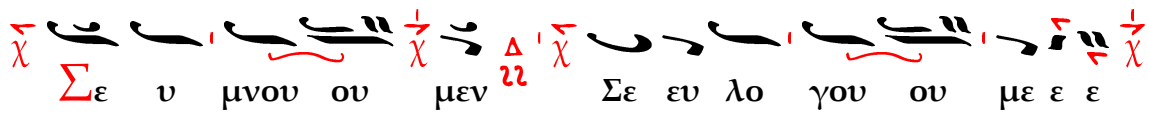
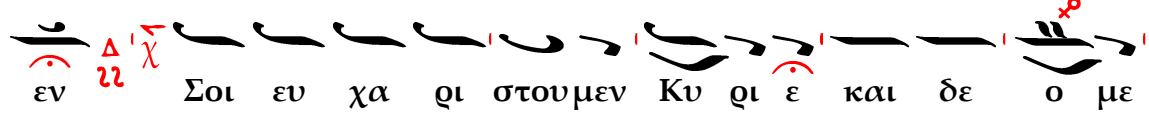

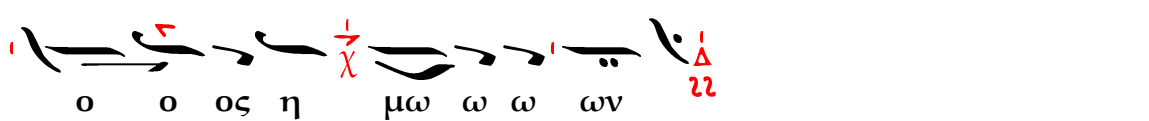
μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

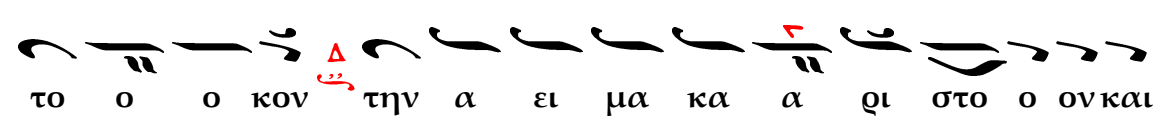
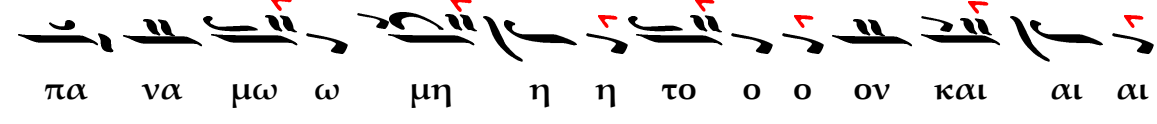
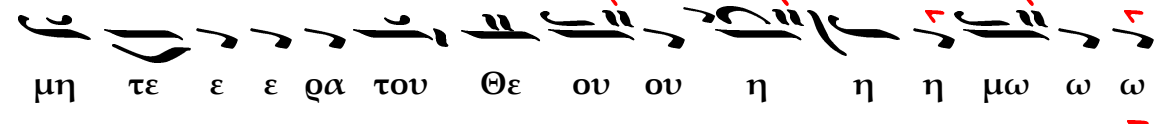
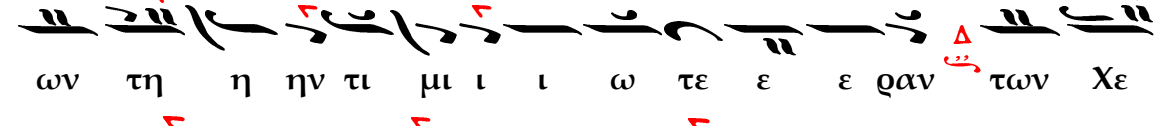
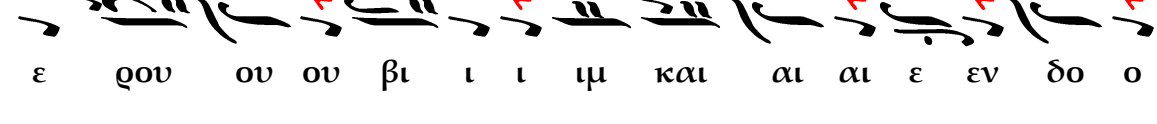
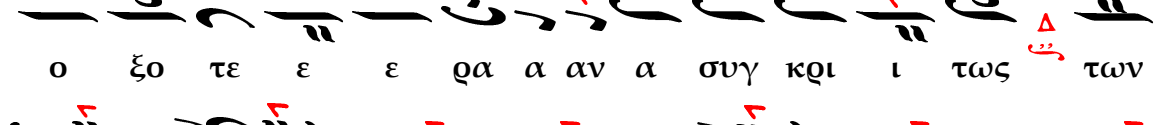

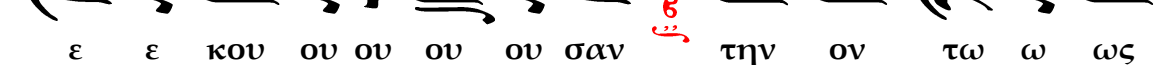
ιιιστοις

Αμηνηην

Αμηνηνην

 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως

Πα
 χι
 χι
 Ζω
 χι
 ε ε σται αι δι
 ι και αι αι αι αι ε σται δι ι ι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη
 λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Μετά την όπισθάμβωνον εὐχήν.
ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ
Ἄπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μεγα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μα ρ τυς Θε ο
δω ρος η γα α λ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε

κται ⁶ ταις αυ τϑ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος ^Δ
σω στοντας ψυ χα α ασ η μων ^Δ

Δόξα. Κοντάκιον.

Αυτόμελον.

Ἦχος ^{λ ρ} Γα ρ

Π ι στιν Χρι στϑ ω σει θω ρα κα ^{Δ ρ} εν δον λα βων εν
κα αρ δι α α σϑ ^{ρ ρ} τας ε να ντι ας δυ να μεις
κα τε πα τησας Πο λυ α θλε ^{Δ ρ} και στε φει ϑ ρα νι
ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος ^{ρ ρ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^{ζ η} Πα ρ

Τ η πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων
και της Θε ο το ο κϑ ^{Δ ρ} την σην ει ρην ηνδος η μιν
και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτι ρ μω ω ω
ων ^{π ρ}

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτός, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας

ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβείῃ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, οὗ τὸ διὰ τῶν κολλύβων θαῦμα ἐορτάζομεν, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα·

Ἦχος Δι-θ

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

Σημειώσεις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἢ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ σχετικὴ ἱερὰ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελῆται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ἐόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ

νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμφάλλωνται τὰ χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».